

Skatteministeriet
Udkast

J.nr. 2017 - 3772

Forslag
til
lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, lov om et indkomstregister, kildeskatteloven, opkrævningsloven og skattekontrolloven
(Målrkning af aldersopsparring og forhøjelse af pensionsudbetalingsalderen og udbetalingsperioden for ratepension)

§ 1

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som ændret senest ved § 14 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 a, stk. 1, ændres ”5 år” til: ”3 år”.
2. I § 1 a, stk. 2, ændres ”1. januar 1954 – 31. december 1958” til: ”til og med den 31. december 1958”.
3. I § 8, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., ændres ”25 år” til: ”30 år”, og i 4. pkt. ændres ”15 år” til: ”20 år”.
4. I § 10, stk. 1, nr. 2, 4. pkt., og nr. 3, 1. pkt., i § 12, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., og i § 25, stk. 1, nr. 1 og nr. 7, ændres ”15 år” til: ”20 år”.

5. § 10 A affattes således:

”§ 10 A. § 10 gælder også for kapitalforsikring i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersforsikring), jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Uanset at aldersforsikringen senest skal udbetales den første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10, stk. 1, nr. 3, kan aldersforsikringen til og med dette tidspunkt i stedet påbegyndes udbetalt i lige store løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, jf. § 2. Ved beregningen af ydelserne finder § 2, stk. 2, 2.-4. pkt., ikke anvendelse. § 5 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Uanset at aldersforsikringen senest skal udbetales den første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10, stk. 1, nr. 3, kan aldersforsikringen påbegyndes udbetalt i lige store rater til og med første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen. Raterne fastlægges efter principperne i § 8, stk. 1 og 3. Der kan ikke aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate end første policedag 30 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 4. Adgangen til at foretage indskud til en aldersforsikring ophører ved første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 5. Udbetales aldersforsikringen i lige store løbende ydelser eller i lige store rater, kan restværdien af aldersforsikringen når som helst udbetales helt eller delvist. Ved delvis udbetaling fastlægges enten en ny livsvarig udbetaling efter stk. 2 eller et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 3, 2. og 3. pkt.

Stk. 6. Ved overførsel af en aldersforsikring til en anden aldersforsikring, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end tidspunktet som nævnt i stk. 2 og 3, fastlægges enten en ny livsvarig udbetaling efter stk. 2 eller et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 3, 2. og 3. pkt. Ved overførsel af en aldersforsikring til en aldersopsparing, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end tidspunktet som nævnt i stk. 2 og 3, fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb efter § 12 A, stk. 3, 2. og 3. pkt.

Stk. 7. Stk. 2-6 finder tilsvarende anvendelse på supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1.”

6. I § 11 A, stk. 1, nr. 4, 1. pkt., ændres ”25 år” til: ”30 år”.

7. § 12 A affattes således:

”§ 12 A. § 12 gælder også for opsparing i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersopsparing), jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Uanset at aldersopsparingen senest skal udbetales 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, kan aldersopsparingen efter aftale med penge- eller kreditinstituttet indtil dette tidspunkt i stedet påbegyndes udbetalt i lige store rater. Udbetalingsforløbet fastlægges efter § 11 A, stk. 2 og 3. Der kan ikke aftales senere udbetaling for sidste rate, end kalenderåret 30 år efter at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 3. Adgangen til at foretage indskud til en aldersopsparing ophører 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen.

Stk. 4. Udbetales aldersopsparingen i lige store rater, kan det når som helst aftales, at restværdien af aldersopsparingen udbetales helt eller delvist. Ved delvis udbetaling fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 2, 2. og 3. pkt.

Stk. 5. Ved overførsel af en aldersopsparing til en anden aldersopsparing, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end tidspunktet som nævnt i stk. 2, fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb efter stk. 2, 2. og 3. pkt. Ved overførsel af en aldersopsparing til en aldersforsikring, jf. § 41 A, stk. 1, på et senere tidspunkt end tidspunktet som nævnt i stk. 2, fastlægges enten en ny livsvarig udbetaling efter § 10 A, stk. 2, eller et nyt rateudbetalingsforløb efter § 10 A, stk. 3, 2. og 3. pkt.”

8. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres ”27.600 kr. (2010-niveau)” til: ”4.600 kr. (2010-niveau), jf. dog 2. pkt.”

9. I § 16, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

”Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsoppareren når folkepensionsalderen, kan der anvendes et grundbeløb på 46.700 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 4.”

10. I § 16, stk. 1, 2. pkt., der bliver 3. pkt., ændres ”grundbeløbet i 1. pkt.” til: ”grundbeløbene i 1. og 2. pkt.”

11. I § 16 indsættes som stk. 4:

”Stk. 4. I 2018 udgør grundbeløbet som nævnt i stk. 1, 2. pkt., 42.000 kr. (2010-niveau). I 2019 udgør grundbeløbet 42.900 kr. (2010-niveau). I 2020 udgør grundbeløbet 43.900 kr. (2010-niveau). I 2021 udgør grundbeløbet 44.800 kr. (2010-niveau). I 2022 udgør grundbeløbet 45.750 kr. (2010-niveau). Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20.”

12. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres ”§ 16, stk. 1, 3. pkt.” til: ” § 16, stk. 1, 4. pkt.”**13.** I § 25 A, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

”Det gælder også udbetalinger som nævnt i § 10 A, stk. 2-4, og § 12 A, stk. 2 og 3.”

14. I § 25 A indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

”Stk. 6. Sker der udbetaling af eller foretages der afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsoppareren når folkepensionsalderen, betales en afgift på 40 pct. af indkomstårets indbetalinger til aldersforsikring, aldersopsparing og supplerende engangssum, der overstiger et grundbeløb på 4.600 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 8. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. 1. pkt. finder anvendelse for indbetalinger, der sker i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori de nævnte pensionsordninger er påbegyndt udbetalt. § 38 finder ikke anvendelse på afgiften som nævnt i 1. pkt. 1. pkt. gælder ikke:

- 1) udbetaling af invalidepension,
- 2) udbetaling af rateforsikring i tilfælde af forsikredes invaliditet,
- 3) udbetaling af rateopsparing i tilfælde af kontohaverens varigt nedsatte arbejdsevne, som efter reglerne i lov om social pension berettiger kontohaveren til at oppebære førtidspension,
- 4) udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension,
- 5) udbetaling til efterladte,
- 6) udbetalinger fra Arbejdsmarkedets Tillægspension,
- 7) automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved den pligtige afgangsalder,
- 8) udbetaling af tjenestemandspension af helbredsmæssige årsager eller ved ufrivillig opsigelse,
- 9) automatiske udbetalinger af hvilende pensionsordninger i overensstemmelse med aftalegrundlaget for pensionsordningen,
- 10) udbetalinger, der sker som følge af, at en kommune ikke ser bort fra formue i form af pensionsopsparing, jf. §§ 14 og 15 i lov om aktiv socialpolitik, eller
- 11) udbetalinger fra pensionsordninger, hvor en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen er godkendt af Skatterådet.”

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

15. I § 25 A indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 7, som nyt stykke:

”Stk. 8. Stk. 7 finder tilsvarende anvendelse på indbetalinger som nævnt i stk. 6.”

16. § 56, stk. 3, affattes således:

”Stk. 3. Har en pensionskasse som nævnt i § 2, nr. 4, jf. § 3, med Finanstilsynets bestyrelses godkendelse tegnet gruppelivsforsikringer for medlemmerne, anvendes reglerne i stk. 1, 1. pkt., på præmien til gruppelivsforsikringerne. Gruppelivsforsikringen behandles i øvrigt efter reglerne i § 53 A.”

17. § 56, stk. 5, affattes således:

”Stk. 5. Har en arbejdsgiver og en arbejdstager aftalt, at en gruppelivsforsikring, der ikke er fradragsberettiget, indgår som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af § 19, anvendes reglerne i stk. 1, 1. pkt., på indbetalingerne til denne ordning. I øvrigt behandles gruppelivsforsikringen efter reglerne i § 53 A.”

19. I § 57, stk. 1, nr. 5, ændres ”§ 16, stk. 1, 1. pkt., jf. § 16, stk. 1, 2. pkt.” til: ”§ 16, stk. 1, 1. og 2. pkt., jf. § 16, stk. 1, 3. pkt.”

§ 2

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes efter 2. pkt.:

”Indberetning af A-indkomst som nævnt i kildeskattelovens § 46, stk. 6, skal senest foretages den 20. januar efter udløbet af det kalenderår, oplysningerne vedrører.”

2. I § 4, stk. 1, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres ”1. eller 2. pkt.” til: ”1.-3. pkt.”

§ 3

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1884 af 29. december 2015 og senest ved § 11 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 43, stk. 1, 2. pkt. udgår: ”, aldersforsikring, aldersopsparring og supplerende engangssum”

2. I § 46, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

”For indbetalinger som nævnt i § 49 A, stk. 3, nr. 1 og 4, der indbetales til aldersforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, aldersopsparring, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A, eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A, finder stk. 6 anvendelse.”

3. I § 46, stk. 2, 1. pkt., ændres ”A-indkomsten” til: ”A-indkomsten, jf. dog stk. 6”.

4. I § 46 indsættes som stk. 6:

”Stk. 6. For indbetalinger som nævnt i § 49 A, stk. 3, nr. 1 og 4, der indbetales til aldersforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, aldersopsparring, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A, eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A, skal pensionsinstituttet m.v. indeholde en foreløbig skat i det indbetalte beløb efter § 48, stk. 10. Det gælder dog ikke årlige indbetalinger, der ikke overstiger 4.600 kr. (2010-niveau), idet pensionsinstituttet m.v. kan indeholde foreløbig skat efter § 48, stk. 10, også for sådanne indbetalinger. Beløbsgrænsen reguleres efter personskattelovens § 20.”

5. I § 48 indsættes som stk. 10:

”Stk. 10. For pensionsindbetalinger som nævnt i § 46, stk. 6, indeholder pensionsinstituttet m.v. 40 pct. i A-skat uden fradrag efter stk. 2 og 3.”

6. § 49 D, stk. 5, ophæves.

7. I § 55, stk. 1, 1. pkt., § 60, stk. 1, § 61, stk. 1, 1. pkt., og § 62, stk. 1, ændres ”pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6” til: ”pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5-8”.

§ 4

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016 foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

”Stk. 8. Pensionskasser, forsikringselskaber og pengeinstitutter som nævnt i kildeskattelovens § 46, stk. 6, indbetaler de forventede A-skatter for kalenderåret af pensionsindbetalinger den 1. september. Indbetaling sker til told- og skatteforvaltningen. Senest den 20. januar i året efter udløbet af kalenderåret skal de selskaber m.v., som er nævnt i 1. pkt., indbetale A-skatterne for kalenderåret, dog med modregning af de forventede A-skatter efter 1. pkt. Hvis den 20. januar er en lørdag eller søndag, er betalingsfristen den førstkommende mandag. Overskydende A-skatter indbetales til told- og skatteforvaltningen, der tillige forestår eventuel tilbagebetaling af for meget betalte foreløbige skatter.”

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

2. I § 2, stk. 8, som bliver stk. 9, ændres ”stk. 1-6” til: ”stk. 1-7”.

§ 5

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 473 af 17. maj 2017 foretages følgende ændringer:

1. I § 8 B, stk. 1, indsættes som nr. 12:

”12) Udbetaling af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt.”

2. I § 8 F, stk. 1, indsættes som nr. 10:

”10) Udbetaling af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt.”

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. § 1, nr. 1, har virkning for alle pensionsordninger, jf. dog 2. og 3. pkt. For pensionsordninger oprettet før den 1. maj 2007 opretholdes tidspunktet for tidligste udbetaling af ordningen efter de regler, som fremgår af pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 20. december 2006. For pensionsordninger oprettet fra og med den 1. maj 2007 til og med den 31. december 2017 opretholdes tidspunktet for tidligste udbetaling af ordningen efter de regler, som fremgår af pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015.

Stk. 3. § 1, nr. 14, har virkning for afgiftspligtige udbetalinger af eller dispositioner over pensionsordninger, der sker den 1. januar 2018 eller senere, samt for udbetalinger af rateforsikringer, rateopsparinger, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger, der i overensstemmelse med pensionsvilkårene påbegyndes den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 4. §§ 2-5 har virkning for indbetalinger til aldersforsikring, aldersopsparing og supplerende engangssum og udbetalinger af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt., som affattet ved lovens § 1, stk. 1, nr. 14, der sker den 1. januar 2018 eller senere.

Stk. 5. Ved opgørelsen af en kommunes slutskat og kirkeskat for indkomståret 2018 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2018, der følger af ændringerne af pensionsbeskatningsloven, jf. § 1.

Stk. 6. Den beregnede korrektion af kommunens slutskat og kirkeskat efter stk. 5 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2018, der foreligger pr. 1. maj 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

2. Lovforslagets indhold

2.1. Målbretning af aldersopsparing mod den sidste del af arbejdslivet

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Lovforslaget

2.2. Frit valg af udbetalingsform for aldersopsparing

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Lovforslaget

2.3. Indeholdelsesordning for arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Lovforslaget

2.4. Justering af pensionsudbetalingsalderen

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Lovforslaget

2.5. Forhøjelse af den maksimale udbetalingsperiode for ratepension

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Lovforslaget

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.2. Administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti har den 20. juni 2017 indgået Aftale om flere år på arbejdsmarkedet.

Af aftalen fremgår følgende:

”Danskernes levetid fortsætter med at stige. Det er både blandt ufaglærte, faglærte og personer med videregående uddannelse, at levetiden stiger. Denne udvikling er meget bedre end forventet.

Samtidig er der flere og flere ældre, som vurderer deres helbred som godt, særdeles godt eller fremragende. Der er god grund til at glæde sig over den positive udvikling i helbredet, og at levetiden i Danmark vokser mindst lige så meget som i vores nabolande.

Også beskæftigelsen er øget blandt de ældre. Stigningen er bredt funderet på tværs af uddannelsesgrupper, og det er både før og efter folkepensionsalderen, at beskæftigelsen er stigende.

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti er enige om, at denne positive udvikling skal understøttes af en række ændringer, som sikrer, at det bedre kan betale sig at blive på arbejdsmarkedet, og at det gode pensionssystem vi har i Danmark bliver endnu bedre.”

Dette lovforslag udmønter den del af aftalen, der vedrører følgende aftalepunkter:

”Øget incitament til opsparing sidst i arbejdslivet

Med henblik på at øge gevinsten ved pensionsopsparing sidst i arbejdslivet og dermed tilskyndelse til at blive længere på arbejdsmarkedet gennemføres følgende ændringer i reglerne for aldersopsparing:

Personer, som har mere end 5 år til folkepensionsalderen, kan indbetale op til 5.000 kr. efter skat pr. år.

Personer, der har 5 år eller mindre til folkepensionsalderen, kan indbetale op til 45.000 kr. efter skat i 2018. Grænsen stiger med 1.000 kr. årligt frem til 2023, hvorefter der kan indbetales 50.000 kr. efter skat pr. år. til aldersopsparing.

Efter folkepensionsalderen kan der indbetales det samme beløb til aldersopsparing som i de sidste 5 år før folkepensionsalderen.

Personer, der har påbegyndt udbetaling fra fradragsberettigede pensionsordninger, kan ikke indbetale på aldersopsparing.

Opsparing i aldersopsparingsordningen kan udbetales som en sumydelse, som en ratepension eller som en livrente, eller som kombinationer af disse.

Med ændringerne i reglerne for aldersopsparring målrettes ordningen i højere grad den pensionsopsparring, der foretages sidst i arbejdslivet. Dermed sikres tilskyndelsen til pensionsopsparring i den del af arbejdslivet, hvor samspilsproblemet for fradragsberettigede pensionsordninger er størst, og hvor manglende tilskyndelse til pensionsopsparring kan bidrage til tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Samtidig sikrer muligheden for at opspare 5.000 kr. efter skat gennem hele livsforløbet, at personer med lav indkomst vil kunne indbetale en relativt stor andel af den samlede pensionsopsparring på en ordning uden indkomstafrapning af folkepensionen. Det sikrer et højere afkast af pensionsopsparringen.

For at understøtte at aldersopsparringen i øget omfang også kan anvendes af arbejdsmarkedspensionselskaberne, vil Skatteministeriet i samarbejde med pensionsbranchen finde en hensigtsmæssig måde at håndtere opkrævningen af skat, når der indbetales til aldersopsparring som led i en arbejdsmarkedspension.

De angivne beløbsgrænser er fastsat som grundbeløb i 2017-niveau og opreguleres hvert år efter reglerne i personskattelovens § 20.

Ændringerne træder i kraft 1. januar 2018.”

[...]

”Justering af pensionsudbetalingsalder og udbetalingsperiode for ratepension

Det tidligste tidspunkt for ordinær udbetaling af pensionsordninger (pensionsudbetalingsalderen) ændres fra 5 år før folkepensionsalderen til 3 år før folkepensionsalderen. Forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen vil gælde for alle nye kontrakter uanset type. Dvs. både aldersopsparring, ratepension og livrente er omfattet.

Tjenestemænd, der ansættes efter forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen, vil tidligst kunne modtage tjenestemandspension 3 år før folkepensionsalderen. Tilsvarende forhøjelse gælder for folketingsmedlemmer, ministre mv. Ændringen gælder for ministre pr. af taledag.

Ændringen berører ministre, der optjener ministerpension med folkepensionsalderen som udbetalingsalder, jf. lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Derudover ændres på den maksimale udbetalingsperiode for ratepensioner fra 25 år til 30 år.

Ændringen i den maksimale udbetalingsperiode skal ses i sammenhæng med den stigende levetid, mens justering i reglerne for udbetaling af pensionsordninger sker i naturlig forlængelse af, at efterlønsperioden bliver 3 år, og tiltaget vil understøtte en senere tilbagetrækning.

Den aftalte forøgelse af den maksimale udbetalingsperiode for ratepensioner vil indebære en øget frihed for den enkelte til at strække sin ratepension lidt længere. Ændringen vurderes at have relativt begrænsede økonomiske konsekvenser, idet der for langt de fleste kontrakter fortsat forventes at blive af talt en udbetalingsperiode, der er betydelig kortere end de 30 år.

Tilsvarende vurderes den aftalte ændring i det tidligste tidspunkt for ordinær udbetaling af pensionsordninger at have relativt beskedne økonomiske konsekvenser. Tiltaget vil på lang sigt kunne bidrage til en lidt senere gennemsnitlig tilbagetrækning, idet det vil bidrage til at færre kan anvende pensionsopsparing til at finansiere nedsat arbejdstid eller fuld tilbagetrækning allerede 4-5 år før pensionsalderen.”

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Danmark har et godt pensionssystem, som mange lande lader sig inspirere af. Det skyldes, at både Folketinget og arbejdsmarkedets parter i tide har lavet regler, som tager hånd om de udfordringer, der kommer for samfundet, når en stadig større del af befolkningen bliver ældre – og forholdet mellem pensionister og erhvervsaktive stiger.

Kombinationen af folkepension og opsparingsbaseret pension – herunder ikke mindst arbejdsmarkedspensionerne – sikrer gode og trygge indkomster for fremtidens pensionister. Det skyldes blandt andet, at der i perioder med stigende udgifter til folkepensionen samtidig vil komme stigende indtægter fra beskatning af pensionsudbetalinger. Det gør finansieringen af folkepensionen robust. Samtidig aflaster arbejdsmarkedspensionssystemet det offentlige folkepensionssystem, fordi størstedelen af befolkningen har indkomst fra arbejdsmarkedspensionerne.

Udviklingen har imidlertid betydet, at robustheden af såvel folkepensionen som arbejdsmarkedspensionerne risikerer at blive udfordret, hvis der ikke justeres i tide. Her spiller det såkaldte samspilsproblem en væsentlig rolle. Samspilsproblemet skyldes, at udbetalinger fra fradragsberettigede pensionsordninger indkomstaftappes i offentlige pensionsydelse m.v. Supplerende pensionsydelse (ældrecheck) og folkepensionens pensionstillæg aftappes som følge af pensionsudbetalinger fra egne pensionsordninger. Indkomstaftapningen betyder, at én kroners ekstra udbetaling fra pensionsordningen efter skat fører til mindre end én kroners indkomstfremgang, fordi de offentlige pensioner reduceres.

Samspilsproblemet mellem folkepension og egen pensionsopsparing betyder, at der for mange kun er en beskedent tilskyndelse til pensionsopsparing – særligt sidst i arbejdslivet. Dette kan mindske opbakningen til egen pensionsopsparing, herunder til arbejdsmarkedspensionerne. Derudover kan det beskedne privatøkonomiske afkast af pensionsopsparing sidst i arbejdslivet medvirke til hel eller delvis førtidig tilbagetrækning.

Lovforslaget er et bidrag til en løsning af samspilsproblemet, således at det bedre kan betale sig at spare op til pension. Det sker i form af den foreslåede omlægning af aldersopsparingen, hvorefter der sidst i arbejdslivet kan indskydes større beløb på aldersopsparing, der ikke fører til indkomstaftapning af folkepensionen.

Der er som en del af aftalen om flere år på arbejdsmarkedet afsat en pulje på 2,4 mia. kr. (2017-niveau) fuldt indfaset til reduktion af beskatningen af pensionsindbetalinger. Puljen udmøntes i efteråret af forligskredsen om Jobreform I. Indbetaling af en relativt større andel af de samlede pensionsindbetalinger på en aldersopsparing og puljen til samspilsproblemet vil tilsammen sikre, at den forøgede gevinst ved pensionsopsparing fører til højere disponible indkomster både i arbejdslivet og i pensionsalderen. Der er endvidere en finansieringsmæssig sammenhæng, idet de ændrede regler for

aldersopsparring i de kommende år ventes at fremrykke skattebetalinger i et omfang, der svarer til størrelsen af den aftalte pulje.

Herudover ønsker regeringen at justere i reglerne for udbetaling af pensionsopsparring, så de er bedre afstemt med stigende levetider og understøtter senere tilbagetrækning.

Det sker dels i form af forslaget om, at den maksimale udbetalingsperiode for ratepension forhøjes fra 25 til 30 år, dels i form af, at pensionsudbetalingsalderen, dvs. det tidligste tidspunkt for udbetaling af pension, foreslås forhøjet med to år.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Måretning af aldersopsparring mod den sidste del af arbejdslivet

2.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan der årligt indbetales op til 30.200 kr. (2018-niveau) på aldersopsparring, dvs. aldersforsikring i livsforsikringsselskaber og pensionskasser, aldersopsparring i penge- og kreditinstitutter og supplerende engangssum i pensionskasser. Der kan indbetales på aldersopsparring indtil 15 år efter pensionsudbetalingsalderen. Der er ikke fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingen.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at beløbsgrænsen for indbetaling til aldersopsparring gøres aldersbetinget, således at grænsen udgør 51.000 kr. (2018-niveau) i den sidste del af arbejdslivet. I den første del af arbejdslivet foreslås beløbsgrænsen at udgøre 5.100 kr. (2018-niveau).

Nye beløbsgrænser, kr.	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Lav (2010-niveau)	4.600	4.600	4.600	4.600	4.600	4.600
Lav (2017-niveau)	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000	5.000
Lav (2018-niveau)	5.100	5.100	5.100	5.100	5.100	5.100
Høj (2010-niveau)	42.000	42.900	43.900	44.800	45.750	46.700
Høj (2017-niveau)	45.000	46.000	47.000	48.000	49.000	50.000
Høj (2018-niveau)	46.000	47.000	48.100	49.100	50.100	51.000

Forslaget indebærer, at der fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, kan indbetales 51.000 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring. Beløbsgrænsen gælder også indbetalinger, der sker efter folkepensionsalderen.

Med de aldersbetingede beløbsgrænser for indbetaling til aldersopsparring målrettes ordningen pensionsopsparring, der foretages sidst i arbejdslivet. Den høje beløbsgrænse sikrer tilskyndelsen til pensionsopsparring i den del af arbejdslivet, hvor samspilsproblemet for fradragsberettigede pensionsordninger er størst. Udbetalinger af aldersopsparring indkomstaftappes således ikke i folkepensionen.

Muligheden for årligt at opspare 5.100 kr. (2018-niveau) i livsforløbet før da sikrer, at personer med lav indkomst vil kunne indbetale en relativt stor andel af den samlede pensionsopsparring på en ordning uden indkomstaftapning af folkepensionen. Det sikrer et højere afkast af pensionsopsparringen.

Det foreslås, at den høje beløbsgrænse på 51.000 kr. indføres, således at beløbsgrænsen udgør 46.000 kr. (2018-niveau) i 2018. Grænsen stiger gradvist frem til 2023, hvorefter der årligt kan indbetales 51.000 kr. (2018-niveau) efter skat på aldersopsparring.

Der er behov for at sikre, at det ikke vil kunne betale sig at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring med henblik på at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Det foreslås på den baggrund, at hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger, betales der af indbetalinger til aldersopsparring i efterfølgende indkomstår en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb. Det gælder både indkomstskattepligtige udbetalinger, der sker i overensstemmelse med vilkårene for den pågældende pensionsordning, dvs. efter opnåelsen af pensionsudbetalingsalderen, og udbetalinger og øvrige dispositioner, dvs. først og fremmest førtidige udbetalinger af ratepension og livrente.

Afgiften på 40 pct. af indbetalinger til aldersopsparring betyder, at den effektive beskatning af fortsatte indbetalinger til aldersopsparring overordnet set sidestilles med den effektive beskatning af opsparring i ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger.

Med indførelsen af en afgift – og altså ikke et decideret forbud mod indbetaling på aldersopsparring efter påbegyndelse af udbetaling af ratepensioner m.v. – sikres, at det enkelte pensionsinstitut kan håndtere reglerne. Fremgangsmåden svarer således til det gældende regelsæt for håndteringen af indbetalinger, der overstiger den nuværende beløbsgrænse på 30.200 kr. (2018-niveau).

Efter forslaget er det alene pensionsudbetalinger og afgiftspligtige dispositioner, der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring pålægges afgift på 40 pct. Dermed målrettes sanktionen mod det tidsrum, hvor incitamentet til at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring er størst.

Derudover foreslås det, at der i en række nærmere angivne tilfælde - hvor udbetalingen af pensionsordningen beror på omstændigheder, som ikke kan tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner - ikke skal beregnes afgift på 40 pct. af efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring. Det drejer sig bl.a. om udbetaling af invalidepension, udbetaling af pension til efterladte og udbetalinger fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Endelig foreslås det, at en pensionskunde, der bliver afgiftspligtig af sin indbetaling til aldersopsparring, efter aftale med pensionsinstituttet kan overføre det indbetalte beløb til ratepension eller livrente, hvorved afgiften nedsættes til 4 pct., samtidig med, at det indbetalte beløb vil være fradragsberettiget. Det sikrer en rimelig balance mellem hensynet til, at det ikke skal kunne betale sig at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring med henblik på at optimere de offentlige pensioner, og hensynet til, at indbetalingen til aldersopsparring vil kunne bero på en fejl fra pensionsopsparerens side.

Muligheden for at overføre indbetalingen til en ratepension eller livrente svarer til det gældende regelsæt for håndteringen af indbetalinger, der overstiger den nuværende beløbsgrænse på 30.200 kr. (2018-niveau).

2.2. Frit valg af udbetalingsform for aldersopsparring

2.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan en aldersopsparring udbetales, når pensionsoppareren når pensionsudbetalingsalderen, dvs. fra fem år før folkepensionsalderen. Er aldersopsparringen oprettet før 1. maj 2007, kan den allerede udbetales, når pensionsoppareren fylder 60 år.

Aldersopsparring skal ligesom kapitalpension senest udbetales 15 år efter pensionsudbetalingsalderen.

2.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at aldersopsparring kan udbetales som engangsudbetalinger, herunder deludbetalinger, som ratepension og som livrente. Det sikrer størst mulig fleksibilitet for den enkelte pensionsopparer. Det bemærkes, at der ikke ændres på pensionsbeskatningslovens krav til aldersopsparringernes opbygning, dvs. hvor de kan oprettes, hvem der skal være forsikret og ejer af forsikringen, mulighederne for dødsfaldsdækning og indsættelse af begunstigede m.v.

Aldersopsparringen vil kunne udbetales, når pensionsoppareren når pensionsudbetalingsalderen, dvs. fra tre år før folkepensionsalderen, jf. den generelle forhøjelse af pensionsudbetalingsalderen, der foreslås med nærværende lovforslag. Fra dette tidspunkt vil pensionsoppareren efter aftale med pensionsinstituttet kunne få aldersopsparringen udbetalt som en engangsudbetaling. Pensionsoppareren kan efter gældende ret efter aftale med pensionsinstituttet også få aldersopsparringen udbetalt drypvis i form af delophævelser.

Som noget nyt foreslås det derudover, at aldersopsparringen kan udbetales ratevis som en ratepension.

Desuden foreslås det, at aldersopsparringen kan udbetales som en pensionsordning med løbende udbetalinger, dvs. i lige store løbende ydelser, der bortfalder ved pensionsopparerens død. Det forudsætter, at der er tale om en aldersopsparring i en pensionskasse eller livsforsikringselskab, altså en aldersforsikring, idet penge- og kreditinstitutter ikke kan udbyde sådanne forsikringsbaserede pensionsprodukter, men alene aldersopsparring.

Der er med forslaget således vide rammer for valg af udbetalingsprofil af en aldersopsparring. Der vil fortsat være en øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersopsparring, men denne aldersgrænse foreslås forhøjet fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, herunder også for kapitalpension.

Baggrunden for forslaget om en forhøjelse af grænsen fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen er den forhøjelse af udbetalingsperioden for fradragsberettiget ratepension, der også foreslås med nærværende lovforslag, jf. pkt. 2.5. En ratepension kan med lovforslaget fremover udbetales over 30 år regnet fra pensionsudbetalingsalderen mod 25 år efter gældende ret. Eftersom en ratepension skal udbetales over mindst 10 år, skal den dermed påbegyndes udbetalt senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen (efter gældende ret 15 år efter pensionsudbetalingsalderen).

Dermed er den tidsmæssige udbetalingsprofil identisk for fradragsberettiget ratepension og aldersopsparing, idet det samtidig foreslås, at aldersopsparingen senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen kan påbegyndes udbetalt som en ratepension efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 8 (rateforsikring) og § 11 A (rateopsparing).

Dermed vil aldersopsparingen kunne strækkes ligeså langt som en ratepension, jf. Aftale om flere år på arbejdsmarkedet, hvorefter aldersopsparing kan udbetales som en sumydelse, som en ratepension eller som en livrente, eller som kombinationer af disse.

Det foreslås desuden, at restværdien af aldersopsparingen eller aldersforsikringen efter påbegyndelsen af et ratevis eller livsvarig udbetaling efter aftale med pensionsinstituttet når som helst kan udbetales helt eller delvist.

Påbegyndes en ratevis udbetaling eller en udbetaling som livrente ikke senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, udbetales aldersopsparingen i overensstemmelse med de almindelige vilkår for oprettelse af aldersopsparing.

2.3. Indeholdelsesordning for arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret behandles en arbejdsgivers indbetaling til aldersopsparing som udgangspunkt på samme måde som almindelig løn, der udbetales til den ansatte. Arbejdsgiveren fratrækker pensionsindbetalingen, efter at der er indeholdt A-skat af lønnen. Det er tilfældet, hvis arbejdsgiverens indbetaling til aldersopsparing er separat, dvs. at indbetalingen alene vedrører en aldersopsparing.

Har en arbejdsgiver og en arbejdstager aftalt, at en aldersopsparing skal indgå som en ikke adskilt del af en pensionsindbetaling, der i øvrigt er fradragsberettiget, skal pensionsinstituttet indberette pensionsbidraget og afregne arbejdsmarkedsbidrag af aldersopsparingen. I disse tilfælde foretager arbejdsgiveren pensionsindbetalingen uden at indeholde A-skat af lønnen. Skatten, der udløses som følge af, at indbetalingen til aldersopsparingen ikke er fradragsberettiget, afregnes via årsopgørelsen.

Hvis aldersopsparingen løber i flere år, vil indbetalingen til aldersopsparingen automatisk blive indregnet i modtagerens forskudsopgørelse for de følgende år, men restskatten kan til at begynde med være forholdsvis stor, når den enkelte pensionsopsparer går fra at indbetale på ratepension eller livrente til at indbetale til aldersopsparing, hvis der indbetales samme beløb til aldersopsparing, som der blev indbetalt på ratepensionen eller livrenten.

2.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at pensionsinstitutterne skal kunne stå for indeholdelse af skat i forbindelse med arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparing. Dermed kan restskat hos pensionsopsparereren undgås, ligesom det gøres lettere for pensionssekskabet at vælge den optimale sammensætning af pensionsopsparingen for den enkelte.

Det foreslås nærmere, at pensionsinstituttet af arbejdsgivers indbetaling til en medarbejders aldersopsparing skal indeholde en foreløbig skat på 40 pct., i det omfang der indbetales mere end 5.100

kr. (2018-niveau) til medarbejderens aldersopsparring årligt. Indeholdelse er obligatorisk for pensionsinstituttet, hvis der i et år indbetales mere end 5.100 kr. (2018-niveau), svarende til den lave indbetalingsgrænse for aldersopsparring. Indbetales der højst 5.100 kr. (2018-niveau), er det ikke obligatorisk for pensionsinstituttet at indeholde den foreløbige skat, men pensionsinstituttet kan vælge at indeholde foreløbig skat også for sådanne indbetalinger.

Den obligatoriske indeholdelsesordning svarer i vidt omfang til pligten for pensionsinstitutterne til at opføre og indbetale arbejdsmarkedsbidrag til SKAT af pensionsbidrag, som indbetales til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger.

2.4. Justering af pensionsudbetalingsalderen

2.4.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan livsvarig livrente, ophørende livrente, ratepension, aldersopsparring og kapitalpension udbetales fra det tidspunkt, hvor pensionsopsparereren når pensionsudbetalingsalderen.

Pensionsudbetalingsalderen er tidspunktet 5 år før folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. For personer født i perioden 1. januar 1954 – 30. juni 1960 indtræder pensionsudbetalingsalderen dog på lidt tidligere tidspunkt, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a.

Pensionsordninger, der er oprettet før 1. maj 2007, kan endvidere uanset den pågældende pensionsopparers pensionsudbetalingsalder udbetales, når pensionsopsparereren fylder 60 år, jf. lov nr. 347 af 18. april 2007, som ændret ved §11 i lov nr. 1278 af 16. december 2009.

2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at pensionsudbetalingsalderen forhøjes til tidspunktet 3 år før folkepensionsalderen. Derved vil det tidligste udbetalingstidspunkt igen flugte med det første år, der kan modtages efterløn.

Dermed understøtter det samlede pensionssystem i højere grad senere tilbagetrækning, således at fradragsberettiget pension ikke kan udbetales før efterløn- og folkepensionsalderen med henblik på at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen gælder efter forslaget ikke for pensionsordninger, der er oprettet før loven træder i kraft, dvs. før den 1. januar 2018. De vil således fortsat kunne udbetales 5 år før folkepensionsalderen, ligesom pensionsordninger, der er oprettet før den 1. maj 2007, fortsat kan udbetales, når pensionsopsparereren fylder 60 år.

2.5. Forhøjelse af den maksimale udbetalingsperiode for ratepension

2.5.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal en ratepension udbetales over en periode fra 10 til 25 år. Rateperioden kan højst løbe til 25 år efter pensionsudbetalingsalderen, dvs. 20 år efter folkepensionsalderen, jf. dog de tidligere nævnte regler for personer født i perioden 1. januar 1954 – 30. juni 1960.

2.5.2. Lovforslaget

Det foreslås at den maksimale udbetalingsperiode forhøjes til 30 år. For de personer, for hvem pensionsudbetalingsalderen samtidig foreslås forhøjet med to år, jf. pkt. 2.4. ovenfor, vil en ratepension dermed kunne løbe til 27 år efter folkepensionsalderen.

Forhøjelsen gælder alle ratepensioner, også ratepensioner, der kan udbetales 5 år før folkepensionsalderen, og pensionsordninger, der kan udbetales, når pensionsopsparereren fylder 60 år. Forhøjelsen beregnes også for disse ratepensioner ud fra pensionsudbetalingsalderen. Det vil sige, at selv om en ratepension kan udbetales på et tidligere tidspunkt, regnes 30 års-perioden først fra den pågældende pensionsopsparers pensionsudbetalingsalder.

Forhøjelsen gælder også ratepensioner, der er under udbetaling. Efter gældende regler kan udbetalingsperioden på en ratepension forlænges. Dermed vil rateforløbet på en ratepension under udbetaling som følge af forslaget kunne forlænges til 30 år efter den pågældende pensionsopsparers pensionsudbetalingsalder.

Forhøjelsen træder efter forslaget i kraft 1. januar 2018.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at lovforslaget samlet set vil medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 2,3 mia. kr. i 2018 voksende til ca. 2,6 mia. kr. i 2023, jf. tabel 1. Da provenuvirkningen i langt overvejende grad vedrører omplacering af pensionsopsparring, skønnes der ikke at være nogen tilbageløbseffekt på moms og afgifter. Omplaceringen fra fradragsberettigede pensionsordninger til aldersopsparringer medfører en fremrykning af skatteindtægter, som giver anledning til et merprovenu på kort og mellemlangt sigt. Udbetalinger fra aldersopsparring giver i modsætning til udbetalinger fra fradragsberettigede pensionsordninger ikke anledning til indkomstaftapning af offentlige ydelser og indebærer derfor et mindreprovenu på længere sigt. Den varige virkning skønnes på den baggrund til et mindreprovenu efter tilbageløb på ca. 0,8 mia. kr. årlig.

For finansåret 2018 skønnes lovforslaget at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 2,3 mia. kr.

For kommunerne skønnes forslaget at medføre et merprovenu på ca. 1,5 mia. kr. i 2018. Forslaget får dog ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommuner, der har valgt det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for indkomståret 2018, da det af tidsmæssige grunde ikke har været muligt at indarbejde virkningen af forslaget heri. For kommuner, der har valgt at selvbudgettere udskrivningsgrundlaget for 2018, vil virkningerne af forslaget blive neutraliseret. Der vil således skulle ske efterregulering for lovens virkning i forbindelse med afregningen af de kommunale skatter vedrørende indkomståret 2018 i 2021. Lovforslaget har ingen provenumæssige konsekvenser for regionerne.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser ved lovforslaget

Mia. kr. (2018-niveau)	Varigt	2018	2019	2020	2021	2022	2023	Finansår 2018
Umiddelbart merprovenu		2,3	2,3	2,4	2,5	2,5	2,6	2,3
Provenu efter tilbageløb	-0,8	2,3	2,3	2,4	2,5	2,5	2,6	2,3

Med forslaget nedsættes beløbsgrænsen for indbetaling til aldersopsparring fra 30.200 kr. til 5.100 kr. (2018-niveau) for pensionsopsparerere med mere end 5 år til folkepensionsalderen. For pensionsopsparerere med 5 år eller færre til folkepensionsalderen forhøjes beløbsgrænsen fra 30.200 kr. til 46.000 kr. (2018-niveau) og forhøjes herefter gradvist frem til 2023 til 51.100 kr. (2018-niveau).

Siden introduktionen i 2013 benyttes aldersopsparing endnu kun i relativt begrænset omfang i forbindelse med de arbejdsgiveradministrerede arbejdsmarkedspensioner. Aldersopsparing er dog i stigende omfang blevet benyttet i forbindelse med indbetalinger til privattegnede pensionsordninger, hvor de i 2016 udgør knap 40 pct. af de samlede indbetalinger til privattegnede pensionsordninger.

Selv om beløbsgrænsen for indskud nedsættes for årene frem til 5 år før folkepensionsalderen, er det samlet set vurderingen, at forslaget vil bidrage til at øge de samlede indbetalinger til aldersopsparing i forhold til, hvad der er forudsat i de mellemfristede fremskrivninger. Heri er antaget, at omlægning af fradragsberettigede pensionsordninger til aldersopsparing vil nå et omfang, så indbetalingerne til aldersopsparing omkring 2020 vil svare til indbetalingerne til den tidligere kapitalpensionsordning.

Det skyldes, at der lægges op til, at aldersopsparing kan anvendes af f.eks. arbejdsmarkedspensionselskaber og træde i stedet for eller supplere de eksisterende fradragsberettigede pensionsordninger. For mange med arbejdsmarkedspensioner vil det være en fordel at indbetale til en aldersopsparing i stedet for fradragsberettigede ordninger for at undgå indkomstaftapning i de offentlige pensioner ved udbetaling af aldersopsparingen.

Forslaget indebærer også, at der indføres frit valg af udbetalingsform for indbetalinger på aldersopsparing, dvs. både med mulighed for sumudbetalinger, udbetalinger som ratepension eller som livrente. Dette kan gøre aldersopsparing til en mere direkte substitut for de fradragsberettigede ratepensioner og livrenter, som på nuværende tidspunkt anvendes i forbindelse med arbejdsmarkedspensionerne.

Forslaget indebærer også, at en generel omlægning mod aldersopsparing ikke længere vil udgøre et problem for de offentlige finanser. Når et generelt skifte mod aldersopsparing ikke længere vil medføre et krav om begrænsninger eller ændringer af aldersopsparingen af hensyn til de offentlige finanser, skabes der sikkerhed om aldersopsparingens rolle i det samlede pensionssystem. Dette forventes at understøtte, at aldersopsparing vinder større udbredelse.

På den baggrund er det forudsat, at nuværende pensionsindbetalinger til fradragsberettigede pensionsordninger for pensionsopparer under topskattegrænsen gradvist omlægges til aldersopsparing inden for mulighederne af de nye beløbsgrænser. Da indbetalinger på aldersopsparing beskattes på indbetalingstidspunktet, mens indbetalinger på fradragsberettigede pensionsordninger beskattes på udbetalingstidspunktet, vil dette medføre en fremrykning af skatteindtægter, som giver anledning til et merprovenu på kort og mellemlangt sigt.

Udbetalinger fra aldersopsparing giver i modsætning til udbetalinger fra fradragsberettigede pensionsordninger ikke anledning til indkomstaftapning af offentlige ydelser. Dermed stiger udgifterne til offentlige pensionsydelser m.v. gradvist, og omlægningen mod aldersopsparing giver anledning til et mindreprovenu på længere sigt samt en svækkelse af holdbarheden af de offentlige finanser.

Der er ikke skønnet over eventuelle afledte virkninger på arbejdsudbuddet, da der ikke foreligger tilstrækkeligt sikkert empirisk grundlag, der kan danne grundlag herfor. Det må dog forventes, at omlægningen til aldersopsparing kan bidrage til senere tilbagetrækning ved at øge afkastet af pensionsindbetalinger særligt fra 5 år før folkepensionsalderen.

Forslaget indeholder også en forøgelse af den maksimale udbetalingsperiode for ratepensioner fra 25 til 30 år. Det vil indebære en øget frihed for den enkelte til at strække sin ratepension lidt længere. Ændringen vurderes at have relativt begrænsede økonomiske konsekvenser, idet der for langt de fleste kontrakter fortsat forventes at blive aftalt en udbetalingsperiode, der er betydelig kortere end de maksimale 30 år.

Forslaget indeholder endelig en forøgelse af pensionsudbetalingsalderen fra 5 til 3 år før folkepensionsalderen. Ændringen vurderes at have relativt beskedne økonomiske konsekvenser. Tiltaget vil på langt sigt kunne bidrage til en lidt senere gennemsnitlig tilbagetrækning, idet det vil bidrage til, at færre kan anvende pensionsopsparing til at finansiere nedsat arbejdstid eller fuld tilbagetrækning allerede 4-5 år før pensionsalderen.

3.2. Administrative konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at der vil være administrative konsekvenser i form af systemudviklingsomkostninger knyttet til indeholdelsesordningen for arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger, reglen om afgift af indbetalinger til aldersopsparing efter at der påbegyndt udbetaling af ratepensioner og livrenter m.v. samt indførelsen af en aldersbetinget, forhøjet indbetalingsgrænse for aldersopsparing.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det skønnes, at der vil være administrative konsekvenser for pensionsinstitutterne som følge af indeholdelsespligten for arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger. Pensionsinstitutterne vil således skulle udvikle systemer, der kan håndtere indeholdelse og indberetning af foreløbige skatter.

Pensionsinstitutterne vil ligeledes skulle udvikle rutiner i forbindelse med de nye indberetningsregler knyttet til reglen om afgift af indbetalinger til aldersopsparing efter at der påbegyndt udbetaling af ratepensioner og livrenter mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det skønnes, at indeholdelsespligten vil gøre det lettere for borgerne at have en arbejdsgiveradministreret aldersopsparing, idet restskatter effektivt vil undgås.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 25. august 2017 til den 9. september 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, CEPOS, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Regioner, DI, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark,

Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, FTF, Justitia, KL, Kraka, Landsskatteretten, Leder-
nes Hovedorganisation, LO, Moderniseringsstyrelsen, Retssikkerhedssekretariatet, SEGES, Skatte-
ankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening og Ældresagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regio- ner	<p>Det skønnes, at lovforslaget samlet set vil medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 2,3 mia. kr. i 2018 voksende til ca. 2,6 mia. kr. i 2023.</p> <p>For finansåret 2018 skønnes lovforslaget at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 2,3 mia. kr.</p> <p>For kommuner, der har valgt at selvbudgettere udskrivningsgrundlaget for 2018, vil virkningerne af forslaget blive neutraliseret.</p>	Den varige virkning skønnes til et mindreprovenu efter tilbageløb på ca. 0,8 mia. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regio- ner		Der vil være systemudviklingsomkostninger knyttet til indeholdelsesordningen for arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger, reglen om afgift af indbetalinger til aldersopsparing efter at der påbegyndt udbetaling af ratepensioner og livrenter m.v. samt indførelsen af en aldersbetinget, forhøjet indbetalingsgrænse for aldersopsparing.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Der vil være administrative konsekvenser for institutterne som følge af indeholdelsespligten for arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger

		samt de nye indberetningsregler knyttet til reglen om afgift af indbetalinger til aldersopsparing efter at der påbegyndt udbetaling af ratepensioner og livrenter mv.
Administrative konsekvenser for borgerne	Det skønnes, at indeholdelsespligten vil gøre det lettere for borgerne at have en arbejdsgiveradministreret aldersopsparing, idet restskatter effektivt vil undgås.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret kan en livrente, ratepension, aldersopsparing og kapitalpension udbetales fra det tidspunkt, hvor pensionsoppareren når pensionsudbetalingsalderen. Udbetales pensionsopsparingen før dette tidspunkt, pålægges udbetalingen en forhøjet afgift, afhængig af pensionstype.

Pensionsudbetalingsalderen er tidspunktet 5 år før folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. For personer født i perioden 1. januar 1954 - 31. december 1958 er pensionsudbetalingsalderen dog altid 60 år. For personer født i perioden 1. januar 1959 - 30. juni 1959 er pensionsudbetalingsalderen 60½ år. For personer født i perioden 1. juli 1959 - 31. december 1959 er pensionsudbetalingsalderen 61 år. Endelig er pensionsudbetalingsalderen 61½ år for personer født i perioden 1. januar 1960 - 30. juni 1960.

Pensionsordninger, der er oprettet før den 1. maj 2007, kan dog uanset den pågældende pensionsopparers pensionsudbetalingsalder udbetales, når pensionsoppareren fylder 60 år, jf. § 4, stk. 4, i lov nr. 347 af 18. april, som ændret ved § 11 i lov nr. 1278 af 16. december 2009.

Ved overførsel af en pensionsordning til en nyoprettet ordning opretholdes aldersgrænserne for udbetaling. Det betyder, at sker der overførsel af en ordning, der kan udbetales, når pensionsoppareren fylder 60 år, til en nyoprettet ordning, kan denne udbetales ved alder 60.

Tilsvarende gælder overførsel til en bestående ordning med samme aldersgrænse for udbetaling.

Det betyder, at sker der overførsel mellem to ordninger, der begge kan udbetales, når pensionsopspareren fylder 60 år, vil den modtagende ordning stadig kunne udbetales ved alder 60.

Hvis en ordning med udbetalingsalder 60 derimod overflyttes til en ordning, der er oprettet den 1. maj 2007 eller senere, og som dermed først kan udbetales fra pensionsudbetalingsalderen, går muligheden for udbetaling ved alder 60 tabt. Det samme gælder, hvis en ordning oprettet den 1. maj 2007 eller senere overflyttes til en ordning med udbetalingsalder 60.

Det foreslås, at pensionsudbetalingsalderen forhøjes til tidspunktet 3 år før folkepensionsalderen.

Forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen gælder ikke for pensionsordninger, der er oprettet før loven træder i kraft, dvs. før 1. januar 2018. De vil således fortsat kunne udbetales 5 år før folkepensionsalderen, ligesom pensionsordninger, der er oprettet før den 1. maj 2007, fortsat kan udbetales, når pensionsopspareren fylder 60 år.

Efter den gældende regel for overførsler af pensionsordninger med forskellige udbetalingsaldrer vil aldersgrænserne blive opretholdt ved overførsel af en pensionsordning til en nyoprettet ordning. Det betyder, at sker der overførsel af en ordning, der kan udbetales 5 år før folkepensionsalderen, til en nyoprettet ordning, kan denne udbetales 5 år før folkepensionsalderen. Der foretages således ingen ændringer i principperne for bibeholdelse af udbetalingsaldrer ved overførsel, jf. Den Juridiske Vejledning, afsnit C.A.10.2.8.2.

Til nr. 2

I den gældende affattelse af pensionsbeskatningslovens § 1 a, stk. 2, gælder den særlige faste 60 års-regel kun personer født i perioden 1. januar 1954 - 31. december 1958, idet denne persongruppe, som har folkepensionsalderen 65 ½ til 67 år, ellers ville have en pensionsudbetalingsalder på 60 ½ til 62 år, (folkepensionsalderen minus 5 år). Det var en del af velfærdsaftalen af 20. juni 2006, at den nævnte gruppe fortsat skulle have en pensionsudbetalingsalder på 60 år.

For persongruppen født før 1. januar 1954 var det i forbindelse med udmøntningen af velfærdsaftalen ikke nødvendigt at fastsætte en særlig, fast pensionsudbetalingsalder på 60 år, idet persongruppen havde en folkepensionsalder på 65 år, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 1, i lov om social pension, hvilket resulterede i en pensionsudbetalingsalder på 60 år.

Når pensionsudbetalingsalderen med forslaget, jf. § 1, nr. 1, ændres til 3 år før folkepensionsalderen, vil persongruppen født før den 1. januar 1954 umiddelbart få pensionsudbetalingsalderen forhøjet til 62 år. Det er ikke tilsigtet, hvorfor det foreslås, at pensionsudbetalingsalderen for personer født før den 1. januar 1954 fortsat er 60 år.

Til nr. 3 og 6.

Efter gældende ret skal en ratepension udbetales over en periode fra 10 til 25 år. Rateperioden kan højst løbe til 25 år efter den pågældende persons pensionsudbetalingsalder.

Det foreslås, at den maksimale udbetalingsperiode forhøjes til 30 år efter den pågældende persons pensionsudbetalingsalder. Det gælder både rateforsikringer i forsikringselskaber og pensionskasser, jf. nr. 3, og rateopsparinger i pengeinstitutter, jf. nr. 6.

For de personer, for hvem pensionsudbetalingsalderen samtidig foreslås forhøjet med to år, vil en ratepension dermed kunne løbe til 27 år efter folkepensionsalderen.

Forhøjelsen gælder alle ratepensioner, også ratepensioner, der kan udbetales 5 år før folkepensionsalderen, og pensionsordninger, der kan udbetales, når pensionsopsparereren fylder 60 år. Forhøjelsen beregnes også for disse ratepensioner ud fra pensionsudbetalingsalderen. Det vil sige, at selv om en ratepension kan udbetales på et tidligere tidspunkt, regnes 30 års-perioden først fra den pågældende pensionsopsparers pensionsudbetalingsalder. En person, der har en folkepensionsalder på 68 år, og som kan få ratepensionen udbetalt ved alder 60, fordi den er oprettet før den 1. maj 2007, vil dermed kunne få ratepensionen udbetalt over 35 år.

Forhøjelsen gælder også ratepensioner, der er under udbetaling. Efter gældende ret kan udbetalingsperioden på en ratepension forlænges. Dermed vil rateforløbet på en ratepension, som pt. er under udbetaling, efter forslaget kunne forlænges til 30 år efter den pågældende pensionsopsparers pensionsudbetalingsalder.

Det bemærkes i den forbindelse, at ratepensioner, der pt. er under udbetaling, som udgangspunkt vil være oprettet af personer, der ikke omfattes af forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen, idet de pågældende er omfattet af de særlige, faste pensionsudbetalingsaldre i pensionsbeskatningslovens § 1 a, stk. 2, som ikke forhøjes. De pågældende vil kunne forlænge udbetalingsperioden til 30 år efter de særlige, faste pensionsudbetalingsaldre.

Enkelte, særlige persongrupper kan dog have ratepensioner, der pt. er under udbetaling, og samtidig være omfattet af forhøjelsen af pensionsudbetalingsalderen, fordi de ikke er omfattet af de særlige, faste pensionsudbetalingsaldre, idet de er født efter den 30. juni 1960. Der er tale om persongrupper, hvor Skatterådet har godkendt en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen. Godkendelsen af en lavere udbetalingsalder er funderet på en given personalegruppes obligatorisk lavere pensionsalder, eksempelvis piloter, balletdansere og militært personel.

Sådanne personer vil altså kunne forlænge udbetalingsperioden for ratepensionen under udbetaling til 30 år efter den foreslåede forhøjede pensionsudbetalingsalder, dvs. for deres vedkommende 27 år efter folkepensionsalderen.

Der foretages i øvrigt med nr. 6 en konsekvensændring af reglerne for udbetaling af rateforsikringer. En rateforsikring kan således tegnes som en ren risikoforsikring, der kun kommer til udbetaling i tilfælde af forsikredes invaliditet eller død før det aftalte udløbstidspunkt, men må i så fald ikke give ret til udbetaling, hvis forsikrede bliver invalid eller dør senere end første policedag 15 år efter, at forsikrede når pensionsudbetalingsalderen. Det foreslås at ændre denne 15 års-grænse til 20 år parallelt med forhøjelsen af den maksimale udbetalingsperiode fra 25 til 30 år.

Til nr. 4

Efter gældende ret skal en kapitalpension senest udbetales 15 år efter pensionsudbetalingsalderen.

Det foreslås at forhøje denne aldersgrænse til 20 år, jf. den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 10, stk. 1 (kapitalforsikring i forsikringselskaber og pensionskasser) og af pensions-

beskatningslovens § 12, stk. 1 (kapitalopsparing i pengeinstitutter). Det skal ses i lyset af, at aldersgrænsen for seneste sumudbetaling af aldersopsparing med forslaget § 1, nr. 5 og 7, foreslås forhøjet fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen.

Blev den øvre aldersgrænse alene forhøjet med 5 år for aldersopsparinger, ville en pensionsopparer med en kapitalpension under alle omstændigheder kunne opnå en højere aldersgrænse blot ved efter gældende regler at konvertere kapitalpensionen til en aldersopsparing.

Som konsekvens af ændringen af pensionsbeskatningslovens § 10, stk. 1, og § 12, stk. 1, foreslås det at ændre pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 1 og 7, således at udbetalinger af kapitalpension, der sker fra pensionsudbetalingsalderen og de følgende 20 år, er afgiftspligtige med 40 pct.

Til nr. 5 og 7

Efter gældende ret er betingelserne for oprettelse af aldersopsparing de samme som for oprettelse af kapitalpension. Der er grundlæggende alene tale om forskelle i beskatningsmåden, idet udbetaling af kapitalpension er afgiftspligtig, mens udbetaling af aldersopsparing er afgiftsfri. Hverken indskud på kapitalpension eller aldersopsparing kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

Betingelserne for aldersforsikring svarer også fuldt ud til de betingelser, der i pensionsbeskatningslovens § 10 er fastsat for kapitalforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A. Tilsvarende svarer betingelserne for aldersopsparing fuldt ud til de betingelser, der i pensionsbeskatningslovens § 12 er fastsat for kapitalopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A. Det bemærkes, at udtrykket ”aldersopsparing” i praksis er valgt som fællesbetegnelse for aldersforsikring i pensionskasser og livsforsikringselskaber og aldersopsparing i pengeinstitutter, men i det følgende anvendes udtrykket ”aldersopsparing” kun om aldersopsparing i pengeinstitutter.

Efter gældende ret kan en aldersopsparing og en aldersforsikring udbetales, når pensionsoppareren når pensionsudbetalingsalderen, dvs. fra fem år før folkepensionsalderen. Er aldersopsparingen oprettet før den 1. maj 2007, kan den allerede udbetales, når pensionsoppareren fylder 60 år. Aldersopsparing og aldersforsikring kan ligesom kapitalpension udbetales helt eller delvist efter aftale med pensionsinstituttet og skal ligesom kapitalpension senest udbetales 15 år efter pensionsudbetalingsalderen.

Det foreslås at nyaffatte pensionsbeskatningslovens § 10 A, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

I § 10 A, stk. 1, der svarer til den nugældende værende § 10 A, fastsættes, at betingelserne for oprettelse af aldersforsikring fortsat er de samme som betingelserne for oprettelse af kapitalforsikring.

Aldersforsikringen vil herefter som efter gældende ret kunne udbetales, når pensionsoppareren når pensionsudbetalingsalderen, dvs. fra tre år før folkepensionsalderen, jf. den generelle forhøjelse af pensionsudbetalingsalderen, jf. forslaget § 1, nr. 1. Fra dette tidspunkt vil pensionsoppareren efter aftale med pensionsinstituttet kunne få aldersforsikringen udbetalt som en engangsudbetaling. Pensionsoppareren kan efter gældende ret efter aftale med pensionsinstituttet også få aldersforsikringen udbetalt drypvis i form af delophævelser.

Det foreslås i § 10 A, stk. 2, at aldersforsikring kan udbetales i lige store løbende ydelser, der bortfalder ved pensionsopsparerens død, jf. pensionsbeskatningslovens § 2.

Det bemærkes, at muligheden for udbetaling i lige store løbende ydelser kun gælder aldersforsikring, der bortfalder ved pensionsopsparerens død, dvs. en ordning i en pensionskasse eller livsforsikringsselskab, idet penge- og kreditinstitutter ikke kan udbyde sådanne forsikringsbaserede pensionsprodukter, men alene aldersopsparring. Ønsker en pensionsopsparer med en aldersopsparring i et pengeinstitut at få opsparringen udbetalt som en livsvarig ydelse, skal aldersopsparringen flyttes til et livsforsikringsselskab. Det er allerede muligt efter de nugældende regler i pensionsbeskatningsloven.

De lige store løbende ydelser beregnes af pensionsinstituttet efter samme principper som fradragsberettigede livrenter, idet der dog ikke stille krav om en maksimal afkastforudsætning, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, 2.-4. pkt.

Efter gældende ret er det således ikke muligt at indrette udbetalingen af en fradragsberettiget livrente sådan, at der indlægges en forudsætning om et afkast, der overstiger, hvad man med rimelighed kan forvente i afkast i udbetalingsperioden. Kunne man indlægge en urealistisk høj afkastforudsætning, ville udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant overstige udbetalingerne i resten af forløbet - i grænsetilfælde sådan, at stort set hele livrentens værdi kan udbetales over ganske få år, mens den resterende lille del fordeles over resten af perioden. Denne fremgangsmåde ville kunne anvendes til at omgå loftet for indbetaling til ratepension samt reglen i pensionsbeskatningsloven om, at en ophørende livrente skal udbetales over mindst 10 år.

Samme hensyn gør sig ikke gældende for udbetalingen af aldersforsikringen som en livsvarig eller ophørende løbende ydelse. Dette skal ses i lyset af, at pensionsopsparereren alternativt kan vælge at foretage drypvise delophævelser efter aftale med pensionsinstituttet. Derfor stilles der ikke krav om en maksimal afkastforudsætning.

Efter aftale med pensionsinstituttet kan det aftales, at den livsvarige eller ophørende løbende ydelse udbetales i en vis periode uanset den forsikredes død (garanterede ydelser) efter samme regelsæt som fradragsberettigede livrenter med garanterede ydelser. Det er dermed en betingelse, at præmien for garantien ikke overstiger 10 pct. af præmien for den samlede forsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 5.

Det foreslås i § 10 A, stk. 3, at aldersforsikringen også kan udbetales i rater. Raterne fastlægges efter principperne for udbetaling af rateforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1 og 3. Det bemærkes i den forbindelse, at pensionsopsparereren indtil den øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersforsikringen alternativt kan vælge at modtage periodiske sumudbetalinger efter aftale med instituttet – altså reelt et frit aftalt rateudbetalingsforløb. Det vil være op til pensionsinstituttet, om det tilbyder begge typer rateforløb.

Der er således vide rammer for valg af udbetalingsprofil af en aldersforsikring, idet der dog fortsat vil være en øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersforsikring. Man har oprindeligt valgt at have

en øvre aldersgrænse for aldersforsikring – og for den sags skyld også for ratepension og kapitalpension - fordi man dermed målretter den skattebegunstigelse af pensionsopsparing, der først og fremmest består i den lave, løbende beskatning af afkastet, mod opsparing til egenforsørgelse i alderdommen. Med højere aldersgrænser ville der ofte kunne blive tale om skattebegünstiget opsparing til arvingerne, snarere end netop opsparing til egenforsørgelse i alderdommen.

Efter gældende ret er aldersgrænsen 15 år efter pensionsudbetalingsalderen, hvilket dog foreslås forhøjet til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10 A, stk. 2 og 3. Baggrunden herfor er den forhøjelse af udbetalingsperioden for fradragsberettiget ratepension, der også foreslås med nærværende lovforslag, jf. forslaget § 1, nr. 3 og 6. En ratepension kan efter lovforslaget fremover udbetales over 30 år regnet fra pensionsudbetalingsalderen mod 25 år efter gældende ret. Eftersom en ratepension skal udbetales over mindst 10 år, skal den dermed påbegyndes udbetalt senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen (efter gældende ret 15 år efter pensionsudbetalingsalderen).

Med ændringen af aldersgrænsen for udbetaling af aldersforsikring fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen er den tidsmæssige udbetalingsprofil identisk for fradragsberettiget rateforsikring pension og aldersforsikring, idet aftale med pensionsinstituttet om udbetaling som ratepension eller livrente senest skal være indgået 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10 A, stk. 2 og 3.

Dermed vil aldersforsikringen kunne strækkes ligeså langt som en rateforsikring, ligesom den kan udbetales som en pensionsordning med løbende ydelser.

Påbegyndes en ratevis udbetaling eller udbetaling i løbende ydelser ikke senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, udbetales aldersforsikringen i overensstemmelse med de almindelige vilkår for oprettelse af aldersforsikring. Vil pensionsopspareren undgå det, skal der altså aftales enten et rateforløb efter principperne for udbetaling af rateforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 1 og 3, eller en udbetaling som en pensionsordning med løbende ydelser, jf. pensionsbeskatningslovens § 2.

Efter gældende ret skal en aldersforsikring senest udbetales 15 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 10, stk. 1, nr. 3, jf. § 10 A. Dermed ophører indbetalingsadgangen til aldersforsikring automatisk fra dette tidspunkt. Når der med § 10 A, stk. 2 og 3, imidlertid gives mulighed for, at en aldersforsikring senest på dette tidspunkt kan aftales udbetalt i rater eller lige store løbende ydelser, ophører indbetalingsadgangen derimod ikke automatisk. Det foreslås derfor i § 10 A, stk. 4, at adgangen til at foretage indskud til en aldersforsikring ophører ved første policedag 20 år efter, at den forsikrede når pensionsudbetalingsalderen, jf. i øvrigt forslaget om forhøjelse af aldersgrænsen fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. § 10 A, stk. 2 og 3.

Det foreslås i § 10 A, stk. 5, at restværdien af aldersforsikringen efter påbegyndelsen af et rateudbetalingsforløb eller udbetaling som en pensionsordning med løbende ydelser efter aftale med pensionsinstituttet når som helst kan udbetales helt eller delvist. Ved delvis udbetaling af restværdien fastlægges en ny livsvarig eller ophørende ydelse eller et nyt rateudbetalingsforløb af den nye restværdi.

Efter gældende ret er det muligt at flytte en aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum til en anden aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A. Sker dette på et tidspunkt 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, dvs. efter at et ratevist eller livsvarigt udbetalingsforløb er påbegyndt, foreslås det i § 10 A, stk. 6, at der fastlægges et nyt udbetalingsforløb i den modtagende ordning efter samme regler som de foreslåede regler for fastsættelsen af udbetalingsforløbet 20 år efter pensionsudbetalingsalderen.

Endelig foreslås det i § 10 A, stk. 7, at de foreslåede regler for fleksibel udbetaling af aldersforsikring finder tilsvarende anvendelse på supplerende engangssummer i pensionskasser.

For aldersopsparrings vedkommende foreslås det, at aldersopsparring ikke kun kan udbetales som engangsudbetalinger, herunder deludbetalinger, men også som rateopsparring, jf. den foreslåede nyaffattelse af pensionsbeskatningslovens § 12 A, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

I § 12 A, stk. 1, der svarer til den nugældende § 12 A, fastsættes, at betingelserne for oprettelse af aldersopsparring fortsat er de samme som betingelserne for oprettelse af kapitalopsparring.

Aldersopsparringen vil herefter som efter gældende ret kunne udbetales, når pensionsoppareren når pensionsudbetalingsalderen, dvs. fra tre år før folkepensionsalderen, jf. den generelle forhøjelse af pensionsudbetalingsalderen, jf. forslaget § 1, nr. 1. Fra dette tidspunkt vil pensionsoppareren efter aftale med pengeinstituttet kunne få aldersopsparringen udbetalt som en engangsudbetaling. Pensionsoppareren kan efter gældende ret efter aftale med pensionsinstituttet også få aldersopsparringen udbetalt drypvis i form af delophævelser.

Det foreslås i § 12 A, stk. 2, at aldersopsparringen også kan udbetales i rater. Raterne fastlægges efter principperne for udbetaling af rateopsparring, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2 og 3. Det bemærkes i den forbindelse, at pensionsoppareren indtil den øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersopsparringen alternativt kan vælge at modtage periodiske sumudbetalinger efter aftale med pengeinstituttet – altså reelt et frit aftalt rateudbetalingsforløb. Det vil være op til pengeinstituttet, om det tilbyder begge typer rateforløb.

Der er således vide rammer for valg af udbetalingsprofil af en aldersopsparring, idet det dog fortsat vil være en øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersopsparringen. Om baggrunden for den øvre aldersgrænse henvises til bemærkningerne til § 10 A om aldersforsikring ovenfor.

I øvrigt foreslås den øvre aldersgrænse for udbetaling af aldersopsparring med § 12 A, stk. 2, forhøjet fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen. Om baggrunden for den foreslåede forhøjelse henvises til bemærkningerne til § 10 A, stk. 2 og 3, om aldersforsikring ovenfor. Med forhøjelsen kan aldersopsparringen strækkes ligeså langt som en rateopsparring.

Påbegyndes en ratevis udbetaling ikke senest 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, udbetales aldersopsparringen i overensstemmelse med de almindelige vilkår for oprettelse af aldersopsparring. Vil pensionsoppareren undgå det, skal der altså aftales et rateforløb efter principperne for udbetaling af rateopsparring, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2 og 3.

Efter gældende ret skal en aldersopsparring senest udbetales 15 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 3, jf. § 12 A. Dermed ophører indbetalingsadgangen til aldersopsparring automatisk fra dette tidspunkt. Når der med § 12 A, stk. 2, imidlertid gives mulighed for, at en aldersopsparring senest på dette tidspunkt kan aftales udbetalt i rater, ophører indbetalingsadgangen derimod ikke automatisk. Det foreslås derfor i § 12 A, stk. 3, at adgangen til at foretage indskud til en aldersopsparring forhøjes til 20 år efter, at kontohaveren når pensionsudbetalingsalderen, jf. i øvrigt forslaget om forhøjelse af aldersgrænsen fra 15 til 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, jf. § 12 A, stk. 2.

Det foreslås i § 12 A, stk. 4, at restværdien af aldersopsparringen efter påbegyndelsen af et rateudbetalingsforløb efter aftale med pengeinstituttet når som helst kan udbetales helt eller delvist. Ved delvis udbetaling af restværdien fastlægges et nyt rateudbetalingsforløb af den nye restværdi.

Efter gældende ret er det muligt at flytte en aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum til en anden aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A. Sker dette på et tidspunkt 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, dvs. efter at et ratevist eller livsvarigt udbetalingsforløb er påbegyndt, foreslås det i § 12 A, stk. 5, at der fastlægges et nyt udbetalingsforløb i den modtagende ordning efter samme regler som de foreslåede regler for fastsættelsen af udbetalingsforløbet 20 år efter pensionsudbetalingsalderen.

Til nr. 8-11

Efter gældende ret kan der årligt indbetales op til 30.200 kr. (2018-niveau) på aldersopsparring, dvs. aldersforsikring i livsforsikringselskaber og pensionskasser, aldersopsparring i penge- og kreditinstitutter og supplerende engangssum i pensionskasser.

Det foreslås, at beløbsgrænsen for indbetaling til aldersopsparring gøres aldersbetinget, således at den i den første del af arbejdslivet udgør 5.100 kr. årligt (2018-niveau), jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Det foreslås desuden, at der fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsoppareren når folkepensionsalderen, kan indbetales 51.000 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. En pensionsopparer, der eksempelvis når folkepensionsalderen i 2030, vil dermed kunne indbetale 51.000 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring fra og med 2025. I 2024 og tidligere år kan der indskydes 5.100 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring. Det bemærkes, at beløbsgrænsen også gælder indbetalinger, der sker efter folkepensionsalderen.

De angivne beløbsgrænser er fastsat som grundbeløb i 2018-niveau og opreguleres hvert år efter reglerne i personskattelovens § 20, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Det bemærkes, at grundbeløbene i lovtæksten er angivet i 2010-niveau, jf. den almindelige systematik for grundbeløb, der opreguleres efter personskattelovens § 20.

Det foreslås, at den høje beløbsgrænse indføres, således at beløbsgrænsen udgør 46.000 kr. i 2018. Grænsen stiger gradvist frem til 2023, hvorefter der årligt kan indbetales 51.000 kr. (2018-niveau) efter skat på aldersopsparring, jf. lovforslagets § 1, nr. 11. De angivne beløbsgrænser er fastsat som grundbeløb i 2018-niveau og opreguleres hvert år efter reglerne i personskattelovens § 20. Det bemærkes, at grundbeløbene i lovtæksten er angivet i 2010-niveau, jf. ovenfor.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter der indsættes et ekstra pkt. i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1.

Til nr. 13

Udbetaling af aldersopsparring i overensstemmelse med pensionsvilkårene – dvs. først og fremmest ved udbetaling efter pensionsudbetalingsalderen og ved død – er skatte- og afgiftsfri, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1.

Det foreslås, at afgiftsfriheden også gælder udbetaling af aldersopsparringen som en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger i overensstemmelse med pensionsvilkårene, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 7.

Til nr. 14 og 15

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 9, at der fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, kan indbetales 51.000 kr. (2018-niveau) årligt på aldersopsparring, jf. bemærkningerne ovenfor.

Det foreslås i § 1, nr. 14, at muligheden for at foretage årlige indskud på aldersopsparring på op til 51.000 kr. (2018-niveau) gøres afhængig af, om man har påbegyndt udbetaling fra ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger. Det skal således ikke kunne betale sig at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring med henblik på at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Det foreslås på den baggrund, at hvis en person påbegynder udbetalinger fra en ratepension, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning eller disponerer over de nævnte pensionsordninger i strid med pensionsformålet (dvs. først og fremmest i form af pantsætning eller overdragelse), betales der af indbetalinger til aldersopsparring i efterfølgende indkomstår en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger en bundgrænse på 5.100 kr. (2018-niveau), svarende til den lave indbetalingsgrænse for aldersopsparring. Bundgrænsen sikrer, at en pensionsopsparerer med mindre end 5 år til folkepensionsalderen, der ikke ønsker at benytte sig af den høje indbetalingsgrænse for aldersopsparring, men som gennem sit arbejdsliv som del af en arbejdsgiveradministreret pensionsordning årligt har foretaget indbetalinger til aldersopsparring på mindre end 5.100 kr. (2018-niveau), kan fortsætte med det uden at skulle bekymre sig om virkningerne af påbegyndelse af udbetalinger fra ratepension eller livrente. Med reglen om afgift på 40 pct. tilsigtes således et målrettet værn mod udnyttelse af den høje indbetalingsgrænse på 51.000 kr. (2018-niveau) efter påbegyndt udbetaling fra ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger.

Afgiften på 40 pct. påhviler pensionsopsparereren og opkræves via årsopgørelsen for det indkomstår, hvor overskridelsen er sket, jf. lovforslagets § 3, nr. 7, hvortil der henvises. Pensionsinstituttet bliver dermed ikke involveret, hvorfor det foreslås, at pensionsbeskatningslovens § 38, der regulerer pensionsinstitutternes forpligtelser i afgiftsmæssig henseende, ikke finder anvendelse på den nævnte afgift.

Reglen gælder både indkomstskattepligtige udbetalinger, der sker i overensstemmelse med vilkårene for ratepensionen, pensionsordningen med løbende udbetalinger eller indeksordningen, dvs. typisk efter opnåelsen af pensionsudbetalingsalderen, og udbetalinger og øvrige dispositioner, der pålægges pensionsafgift på 60 pct., dvs. først og fremmest førtidige pensionsudbetalinger.

Med indførelsen af en afgift – og altså ikke et decideret forbud mod indbetaling på aldersopsparring efter påbegyndelse af udbetaling af ratepensioner m.v. – sikres, at det enkelte pensionsinstitut kan håndtere reglerne. Det enkelte pensionsinstitut, der modtager en indbetaling på aldersopsparring, har således ikke kendskab til, om kunden har fået udbetalt ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger andetsteds. Det pågældende pensionsinstitut skal alene rådgive kunden om, at indbetalinger til aldersopsparring er afgiftspligtige under de givne omstændigheder.

Fremgangsmåden svarer til det gældende regelsæt for håndteringen af indbetalinger, der overstiger den nuværende beløbsgrænse på 30.200 kr. (2018-niveau). Det enkelte institut skal alene påse, at det ikke modtager mere end 30.200 kr. (2018-niveau) fra den enkelte pensionskunde, idet instituttet ikke har kendskab til, om kunden har foretaget indbetalinger til aldersopsparring i andre pensionsinstitutter. Det bemærkes, at det nævnte regelsæt videreføres uændret ved overgangen til den aldersbetingede beløbsgrænse for indbetaling til aldersopsparring.

Det foreslås, at det alene er pensionsudbetalinger og afgiftspligtige dispositioner, der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparerens alder når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring pålægges afgift på 40 pct. Dermed målrettes sanktionen mod det tidsrum, hvor incitamentet til at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring er størst. Det har således formodningen mod sig, at en hel eller delvis hævnning af en pensionsordning mod betaling af pensionsafgift på 60 pct. tidligere i opsparringsforløbet sker med henblik på at optimere offentlige pensioner.

Det foreslås endvidere, at der i en række nærmere angivne tilfælde - hvor udbetalingen af pensionsordningen beror på omstændigheder, som ikke kan tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner - ikke skal beregnes afgift på 40 pct. af efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring.

Det gælder for det første udbetaling af invalidepension, udbetaling af rateforsikring i tilfælde af forsikredes invaliditet og udbetaling af rateopsparring i tilfælde af varigt nedsat arbejdsevne

Det gælder for det andet udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension og udbetalinger, der sker til efterladte.

Det gælder for det tredje udbetalinger fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Det gælder for det fjerde ved automatisk udbetaling af tjenestemandspension ved pensionering ved den pligtige afgangsalder, ved udbetaling af tjenestemandspension af helbredsmæssige årsager samt ved udbetaling af tjenestemandspension ved ufrivillig opsigelse.

Det gælder for det femte automatiske udbetalinger af små hvilende pensionsordninger (klatpensioner), som det enkelte pensionsinstitut vil kunne foretage uden kundens samtykke, i det omfang det

fremgår af aftalegrundlaget for pensionsordningen.

Det gælder for det sjette situationer, hvor en kommune som betingelse for fortsat tildeling af kontanthjælp kræver, at en borger først hæver ratepensioner og livrenter, som kan genkøbes, jf. lov om aktiv socialpolitik.

Endelig gælder det udbetalinger fra pensionsordninger, hvor en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen er godkendt af Skatterådet. Godkendelsen af en lavere udbetalingsalder er funderet på en given personalegruppes obligatorisk lavere pensionsalder, eksempelvis piloter, balletdansere og militært personel. Hvis resultatet af sådan tidligere udbetaling er, at de pågældende afskæres fra at indbetale til aldersopsparring, ville det udgøre en urimelig forskelsbehandling i forhold til andre personalegrupper.

Det foreslås i øvrigt, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, at en pensionskunde, der bliver afgiftspligtig af sin indbetaling, fordi den pågældende har modtaget udbetalinger af ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, efter aftale med pensionsinstituttet kan overføre det indbetalte beløb til en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger, hvorved afgiften nedsættes til 4 pct., samtidig med, at det indbetalte beløb vil være fradragsberettiget. Det sikrer en rimelig balance mellem hensynet til, at det ikke skal kunne betale sig at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring med henblik på at optimere de offentlige pensioner, og hensynet til, at indbetalingen til aldersopsparring vil kunne bero på en fejl fra pensionsopsparerens side.

Overførslen skal ske i løbet af det indkomstår, der følger efter det indkomstår, hvori der er indbetalt beløb, som pålægges afgift på 40 pct. Det overførte beløb er fradragsberettiget i det indkomstår, hvor indbetalingen til aldersopsparringen er sket.

Det står pensionsopsparereren frit at beslutte, om der skal ske overførsel af det indbetalte beløb - og i givet fald hvor meget af det indbetalte beløb, der skal overføres. Det betyder, at pensionsopsparereren i stedet for at betale 40 pct. af det indbetalte beløb, der efter forslaget herefter kan blive stående på ordningen, kan nøjes med kun at betale 4 pct. af det beløb, der overføres til en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger. Endvidere betales der af forskellen mellem det for meget indbetalte beløb og det overførte beløb en afgift på 40 pct., jf. § 25 A, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Eksempel:

En pensionsopsparerer indbetaler i 2019 40.100 kr. på en aldersopsparring, efter at der er påbegyndt udbetaling af en ratepension. Det udløser umiddelbart en afgift på 40 pct. af 35.000 kr. (40.100 kr. minus 5.100 kr., idet der altid kan indbetales 5.100 kr. (2018-niveau) på aldersopsparring uanset påbegyndte pensionsudbetalinger), dvs. en afgift på 14.000 kr.

Pensionsopsparereren vælger i 2020 at overføre det for meget indbetalte beløb på 35.000 kr. til en livrente. Dermed nedsættes afgiften på 40 pct. af de 35.000 kr. til en afgift på 4 pct., dvs. en afgift på 1.400 kr. Overførslen til livrenten er fradragsberettiget i pensionsopsparerens skattepligtige indkomst for 2019 efter pensionsbeskatningslovens § 18.

Pensionsoppareren kan alternativt vælge at overføre et mindre beløb end 35.000 kr., jf. ovenfor. Hvis den pågældende i eksemplet i stedet overfører 20.000 kr. til livrenten, beregnes afgiften således:

Pensionsoppareren overfører 20.000 kr. til en ratepension. Dermed nedsættes afgiften på 40 pct. af de 20.000 kr. til 800 kr. Afgiften på 40 pct. fastholdes for den resterende del af det for meget indbetalte beløb på 35.000 kr., dvs. 6.000 kr. (40 pct. af 15.000 kr.). Der betales således en samlet afgift på 6.800 kr. Der opnås fradrag for 20.000 kr. i 2019.

Afgiften på 4 pct. opkræves ligesom 40-procents-afgiften efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, via årsopgørelsen, jf. lovforslagets § 3, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Overførslen af et beløb til en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger har som konsekvens, at der skal udsendes en årsopgørelse til pensionsoppareren, hvor 40-procents-afgiften reguleres, således at der opkræves en afgift på 4 pct. af det overførte beløb, og 40-procents-afgiften fastholdes for den resterende del af indbetalingen på aldersopparingen fratrukket 5.100 kr. (2018-niveau), jf. eksempel C ovenfor.

Også muligheden for at overføre indbetalingen til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger svarer til det gældende regelsæt for håndteringen af indbetalinger, der overstiger den nuværende beløbsgrænse på 30.200 kr. (2018-niveau).

Til nr. 16 og 17

Pensionsbeskatningslovens § 56, stk. 3 og 5, vedrører situationer, hvor arbejdsgiveren og arbejdstageren har aftalt, at en aldersopparing eller en gruppelivsforsikring skal indgå som en ikke adskilt del af en i øvrigt bortseelsesberettiget pensionsordning. I dette tilfælde – hvor arbejdsgiveren indbetaler et samlet beløb til pensionsinstituttet, hvoraf en del altså ikke er bortseelsesberettiget for den ansatte – skal arbejdsgiveren undlade at indeholde A-skat af den samlede indbetaling. Indbetalingen til aldersopparingen anses i disse tilfælde ikke for A-indkomst, men for B-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 1, 2. pkt.

Med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås kildeskattelovens § 43, stk. 1, 2. pkt., ændret, så det kun er indbetalinger til gruppelivsforsikringer, der indgår som en ikke adskilt del af en i øvrigt bortseelsesberettiget pensionsordning, der anses for B-indkomst. Det foreslås på den baggrund at ændre pensionsbeskatningslovens § 56, stk. 3 og 5, således at reglen alene vedrører situationer, hvor en arbejdsgiver og arbejdstager har aftalt, at en gruppelivsforsikring skal indgå som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 1.

Til nr. 18

Efter gældende ret skal pengeinstituttet, livsforsikringsselskabet eller pensionskassen påse, at der i det pågældende livsforsikringsselskab m.v. ikke bliver indbetalt et større beløb end grundbeløbet på 30.200 kr. (2018-niveau) på aldersopparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum. Efter pensionsbeskatningslovens strafbestemmelse i § 57 straffes instituttet med bøde, hvis det undlader dette.

Det foreslås at konsekvensændre pensionsbeskatningslovens § 57, således at straffebestemmelsen både omfatter beløbsgrænsen på 5.100 kr. (2018-niveau) og beløbsgrænsen på 51.000 kr. (2018-niveau) for indbetaling til aldersopsparing.

Til § 2

Til nr. 1

Efter gældende ret skal oplysninger indberettes til indkomstregisteret månedligt. Fristen er for små virksomheder den 10. i måneden efter den måned indberetningen vedrører, dog den 17. januar vedrørende december måned. Udløber indberetningsfristen på en lørdag, søndag eller helligdag er indberetningsfristen den førstkommande hverdag. For store virksomheder er indberetningsfristen den sidste hverdag i den måned indberetningen vedrører.

Det foreslås, at indberetning i relation til kildeskattelovens § 46, stk. 6, jf. den foreslåede § 3, nr. 4, om arbejdsgiveres indbetaling til aldersforsikring, skal foretages årligt og senest den 20. januar i året efter det år, indberetningen vedrører.

Til nr. 2

Er den 20. januar en lørdag, søndag eller helligdag, er indberetningsfristen den førstkommande mandag.

Den foreslåede indberetningsfrist er afstemt med den foreslåede indbetalingsfrist i opkrævningsloven, jf. forslaget § 4, nr. 1.

Til § 3

Til nr. 1.

Efter gældende ret behandles en arbejdsgivers indbetalinger til en aldersopsparing og gruppelevsfor- sikring som udgangspunkt på samme måde som almindelig løn, der udbetales til den ansatte. Det vil sige, at arbejdsgiveren som udgangspunkt har pligt til at indeholde A-skat og arbejdsmarkedsbidrag af pensionsindbetalingen.

Det gælder dog ikke, hvis arbejdsgiveren og arbejdstageren har aftalt, at aldersopsparingen og gruppelevsfor- sikringen skal indgå som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19. En aldersopsparing eller gruppelevsfor- sikring er en del af en kombineret pensionsordning, når der er indgået aftale om, at arbejdsgiverens periodiske indbetalinger til pensionsordningen fordeles mellem flere pensionstyper, hvoraf mindst én er reelt bortseelsesberettiget. I disse tilfælde, hvor arbejdsgiveren indbetaler et samlet beløb til pensionsin- stituttet, hvoraf en del ikke er bortseelsesberettiget for den ansatte, skal arbejdsgiveren ikke inde- holde A-skat af den samlede indbetaling, idet indbetalingen til aldersopsparingen i stedet anses som B-indkomst, jf. kildeskattelovens § 43, stk. 1, 2. pkt., jf. pensionsbeskatningslovens § 56, stk. 3 og 5.

Det foreslås på denne baggrund at konsekvensændre kildeskattelovens § 43, stk. 1, 2. pkt., således at alene arbejdsgiverens indbetaling til gruppelevsfor- sikring som nævnt i pensionsbeskatningslovens

§ 56, stk. 3 og 5, ikke anses for A-indkomst. Arbejdsgivers indbetaling til aldersopsparring vil herefter være A-indkomst og vil skulle behandles efter den foreslåede regel i kildeskattelovens § 46, stk. 6, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, idet indbetalingen vil blive anset for A-indkomst, som instituttet vil skulle indeholde A-skat af, såfremt instituttet modtager en årlig indbetaling på mere end 5.100 kr. (2018-niveau). Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 4.

At arbejdsgivers indbetalinger til alderspension gøres til A-indkomst, og at dette efter lovforslaget vil følge af kildeskattelovens § 43, stk. 1, bevirker, at beløbene og den indeholdte A-skat vil skulle indberettes til indkomstregisteret efter skattekontrollovens § 7, stk. 1.

Til nr. 2 og 3

I forbindelse med enhver udbetaling af A-indkomst skal den, for hvis regning udbetalingen foretages, indeholde foreløbig skat i det udbetalte beløb, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 1, 1. pkt. Efter gældende ret gælder det også en arbejdsgivers indbetaling til en medarbejders aldersopsparring, hvis der er tale om en indbetaling, der udelukkende går til aldersopsparring, dvs. at der ikke er tale om indbetaling til aldersopsparring, som indgår som en ikke adskilt del af en pensionsordning, der er omfattet af bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Indeholdelse af foreløbig skat skal foretages ved udbetalingen af A-indkomsten, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås, jf. nr. 2 og 3, at indeholdelse af foreløbig skat af arbejdsgivers indbetalinger til en ansats aldersopsparring undergives en særlig behandling, jf. forslaget til § 46, stk. 6, i kildeskatteloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Til nr. 4

Det foreslås, at pensionsinstituttet af arbejdsgivers indbetaling til en medarbejders aldersopsparring skal indeholde en foreløbig skat, i det omfang der indbetales mere end 5.100 kr. (2018-niveau) til medarbejderens aldersopsparring årligt. Det er således kun, hvis der i et år indbetales mere end 5.100 kr. (2018-niveau), svarende til den lave indbetalingsgrænse for aldersopsparring, at indeholdelsen er obligatorisk for pensionsinstituttet. Indbetales der således 5.100 kr. (2018-niveau), skal der indeholdes foreløbig skat af hele indbetalingen.

Pensionsinstituttet kan dog vælge at indeholde den foreløbige skat også for indbetalinger, der samlet ikke overstiger 5.100 kr. (2018-niveau).

Beløbsgrænsen reguleres efter personskattelovens § 20.

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 5, at der foretages indeholdelse med en fast sats på 40 pct. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 5.

Følgende eksempel illustrerer indeholdelsesordningen:

En lønmodtager har en arbejdsgiveradministreret aldersopsparring, hvorefter 10 pct. af lønnen skal indbetales til aldersopsparring. Den årlige løn udgør 400.000 kr. før arbejdsmarkedsbidrag.

Der indbetales derfor 40.000 kr. på aldersopsparingen. Arbejdsgiver beregner hverken A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag, idet indbetalingen umiddelbart behandles som en bortseelsesberettiget indbetaling på linje med indbetalinger til ratepension og livrente.

Pensionsinstituttet indeholder efter gældende regler 8 pct. i arbejdsmarkedsbidrag, dvs. 3.200 kr.

Af de resterende 36.800 kr. indeholdes 40 pct., dvs. 14.720 kr., som sendes til SKAT som A-skat. A-skatten medtages på lønmodtagerens årsopgørelse på linje med arbejdsgiverens indeholdte A-skat af løn m.v. Dermed minimeres lønmodtagerens restskat. Herefter godskrives 22.080 kr. på lønmodtagerens aldersopsparing.

Til nr. 5

Efter gældende ret udarbejder SKAT til brug ved indeholdelse af foreløbig skat i A-indkomst skattekort og bikort eller frikort vedrørende skattepligtige, som forventes at få A-indkomst i det pågældende år. De indeholdelsespligtige indeholder A-skat med den trækprocent, der fremgår af den skattepligtiges skattekort mv.

Det foreslås, at pensionsinstitutterne skal anvende en fast indeholdelsesprocent på 40. Det sikrer dels, at pensionsopparere med samme løn og bidragsprocent, der via deres arbejdsgiver indbetaler mere end 5.100 kr. (2018-niveau) årligt til aldersopsparing, på deres aldersopsparing godskrives det samme beløb, uanset at de ellers har forskellige trækprocenter.

Det sikrer endvidere, at der kan regnes "baglæns", ligesom tilfældet er for ratepension i dag, hvorefter der ved fuld udnyttelse af loftet for indbetaling til ratepension kan tages højde for, at pensionsinstituttet skal beregne arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen til ratepension. Ønsker en pensionsopparer således via sin arbejdsgiver at indbetale det maksimale beløb til aldersopsparing på 50.000 kr., skal der således – uanset forskelle i trækprocenter – indbetales samme beløb for alle pensionsopparere, nemlig 90.579 kr.

Af de 90.579 kr. indeholder pensionsinstituttet 8 pct. i arbejdsmarkedsbidrag, dvs. 7.246 kr. Af de resterende 83.333 kr. indeholder instituttet 40 pct. i A-skat, dvs. 33.333 kr. De resterende 50.000 kr. godskrives lønmodtagerens aldersopsparing.

Til nr. 6

Efter kildeskattelovens § 49 D skal pensionsinstitutter opgøre og indbetale arbejdsmarkedsbidrag til SKAT af pensionsbidrag, som indbetales til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger.

Dette gælder dog ikke indbetalinger, der udelukkende sker til aldersforsikring, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, aldersopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 12 A, eller supplerende engangssum, jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A. I disse tilfælde opgør arbejdsgiveren, den tidligere arbejdsgiver eller den relevante offentlige myndighed bidragsgrundlaget og beregner bidragets størrelse.

Det foreslås at ophæve denne undtagelse, således at arbejdsgiverne ikke i noget tilfælde skal beregne arbejdsmarkedsbidrag af indbetalinger til deres ansattes pensionsordninger, svarende til, at

arbejdsgivere ikke i noget tilfælde skal indeholde A-skat af indbetalinger til deres ansattes pensionsordninger, heller ikke af indbetalinger, der udelukkende går til aldersopsparring, jf. lovforslagets § 3, nr. 2-4.

Til nr. 7

Det fremgår af kildeskattelovens §§ 55, stk. 1, 60, stk. 1, 61, stk. 1, og 62, stk. 1, at afgiften på 40 pct. af indbetalinger på aldersopsparring, aldersforsikring og supplerende engangssummer, der overstiger den nugældende beløbsgrænse på 30.200 kr. (2018-niveau), opkræves via den skattepligtiges årsopgørelse.

Det foreslås, at den foreslåede afgift på 40 pct., der betales af indbetalinger til aldersopsparring, der sker, efter at en ratepension, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning påbegyndes udbetalt m.v., jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, samt afgiften på 4 pct. af beløb, der overføres til en fradragsberettiget eller bortseelsesberettiget pensionsordning, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, ligeledes opkræves via den skattepligtiges årsopgørelse.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 4, at det enkelte pensionsinstitut, der udbyder arbejdsgiveradministreret aldersopsparring, skal indeholde en foreløbig skat, i det omfang der indbetales mere end 5.100 kr. (2018-niveau) til medarbejderens aldersopsparring årligt. Pensionsinstituttet kan dog vælge at indeholde den foreløbige skat også for indbetalinger, der samlet ikke overstiger 5.100 kr. (2018-niveau).

Det foreslås, jf. nr. 1, at pensionsinstituttet skal indbetale de forventede foreløbige skatter for kalenderåret af indbetalinger til aldersopsparring den 1. september. Indbetaling sker til SKAT. Senest den 20. januar i året efter udløbet af kalenderåret skal instituttet indbetale de foreløbige skatter for kalenderåret, dog med modregning af de forventede foreløbige skatter, der er indbetalt den 1. september. Hvis den 20. januar er en lørdag eller søndag, er betalingsfristen den førstkommande mandag.

Overskydende foreløbige skatter indbetales til SKAT. For meget betalte foreløbige skatter tilbagebetales til pensionsinstituttet.

Fristen for ordinær indberetning er den 20. januar i året efter det indkomstår, som indberetningen vedrører. Er der rettelser til allerede indsendte oplysninger, skal disse rettelser være modtaget hos SKAT senest den 15. februar. Overholdes disse frister, kommer de indberettede oplysninger med på første årsopgørelse.

Til nr.2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 4, nr. 1, hvorefter der indsættes et ekstra stykke i opkrævningslovens § 2.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at forsikringselskaber efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, årligt skal indberette om udbetalinger af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 14.

Tilsvarende regler vil skatteministeren efter skattekontrollovens § 8 B, stk. 3, kunne fastsætte for pensionskasser, pensionsfonde og andre, der udbetaler pensioner. Det samme gælder Arbejdsmarkedets Tillægspension, for så vidt angår supplerende arbejdsmarkedspensioner som nævnt i §§ 33 b-33 e i lov om social pension.

Til nr. 2

Det foreslås, at banker og sparekasser mv., der forvalter pensionsordninger, som omfattes af pensionsbeskatningslovens afsnit I, efter nærmere regler, der fastsættes af skatteministeren, årligt skal indberette om udbetalinger af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 14.

Til § 6

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Det foreslås i stk. 2, at ændringen af pensionsudbetalingsalderen fra 5 til 3 år før folkepensionsalderen har virkning for alle pensionsordninger. For pensionsordninger oprettet før den 1. maj 2007 opretholdes tidspunktet for tidligste udbetaling af ordningen efter de regler, som gjaldt indtil lov nr. 347 af 18. april 2007, dvs. udbetaling ved alder 60.

Det foreslås endvidere i stk. 2, at tidligste udbetalingstidspunkt for pensionsordninger oprettet fra og med den 1. maj 2007 til og med den 31. december 2017 ligeledes opretholdes efter de hidtidige regler, som fremgår af pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, dvs. 5 år før folkepensionsalderen.

Det bemærkes i den forbindelse, at for personer født i perioden frem til og med den 31. december 1958 er pensionsudbetalingsalderen fortsat 60 år, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, stk. 2, som foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 2. Personer født i perioden 1. januar 1959 - 30. juni 1960 har fortsat en pensionsudbetalingsalder på mellem 60 ½ år og 61 ½ år, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, stk. 2, uanset at ordningen er oprettet den 1. maj 2007 eller senere. Er de pågældende personers pensionsordninger oprettet før den 1. maj 2007, kan ordningen udbetales ved alder 60.

Helt generelt opretholdes således tidligste udbetalingstidspunkt for ordninger, der er oprettet før den 1. januar 2018.

Derimod finder de højere aldersgrænser for seneste udbetaling af kapitalpension, aldersopsparing og ratepension, der følger af, at pensionsudbetalingsalderen forhøjes med 2 år, anvendelse også for ordninger, der er oprettet før den 1. januar 2018. Aldersgrænserne for seneste udbetaling beregnes ud fra den pågældendes pensionsudbetalingsalder, uanset hvornår ordningen er oprettet.

Det vil for kapitalpensioner og aldersopsparinger sige, at selv om den pågældende pensionsordning kan udbetales på et tidligere tidspunkt end 3 år før folkepensionsalderen, regnes den øvre aldersgrænse i forhold til den pågældende pensionsopparers pensionsudbetalingsalder. En person, der har en folkepensionsalder på 68 år, og som kan få kapitalpensionen/aldersopsparingen udbetalt ved alder 60 (fordi den er oprettet før den 1. maj 2007), eller ved alder 63 (fordi den er oprettet fra og med den 1. maj 2007 og til og med 31. december 2017) vil dermed senest skulle have pensionsordningen udbetalt som en sumydelse 20 år efter pensionsudbetalingsalderen, dvs. når den pågældende fylder 85 år.

For ratepensioners vedkommende vil lovændringen betyde, at selv om ratepensionen kan udbetales på et tidligere tidspunkt end 3 år før folkepensionsalderen, regnes den øvre aldersgrænse i forhold til den pågældende pensionsopparers pensionsudbetalingsalder. En person, der har en folkepensionsalder på 68 år, og som kan få ratepensionen udbetalt ved alder 60, henholdsvis alder 63, jf. ovenfor, vil dermed skulle have udbetalt sidste rate 30 år efter pensionsudbetalingsalderen, dvs. når den pågældende fylder 95 år.

Det foreslås i stk. 3, at reglen om, at muligheden for at foretage årlige indskud på aldersopsparing på op til 51.000 kr. (2018-niveau) er betinget af, at man ikke har påbegyndt udbetaling fra ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, får virkning for afgiftspligtige udbetalinger af eller dispositioner over pensionsordninger, der sker den 1. januar 2018 eller senere, samt for udbetalinger af rateforsikringer, rateopsparinger, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger, der i overensstemmelse med pensionsvilkårene påbegyndes den 1. januar 2018 eller senere.

Dispositioner, der er foretaget før lovens ikrafttrædelse, som er sket uden viden om, at muligheden for indskud på op til 51.000 kr. (2018-niveau) på aldersopsparing bliver betinget af, at der ikke er påbegyndt udbetaling m.v. fra ratepensioner, livrenter og indeksordninger, omfattes dermed ikke af reglen.

Det foreslåede stk. 4 indebærer, at lovforslagets §§ 2-5 om ændring af reglerne for indeholdelse af A-skat, indbetaling af A-skat og indberetning vedrørende aldersforsikringer og aldersopsparing får virkning for indbetaling der sker den 1. januar 2018 eller senere. Tilsvarende foreslås det, at indberetning om udbetalinger af eller afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, 1. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 14, har virkning fra og med 1. januar 2018.

De foreslåede bestemmelser i stk. 5 og 6 indebærer, at de økonomiske virkninger for den personlige indkomstskat for kommunerne og folkekirken af lovforslaget for indkomståret 2018 neutraliseres, for så vidt angår de kommuner, der for 2018 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat.

Neutraliseringen sker med baggrund i aktstykke 116 (2016-17), tiltrådt af Finansudvalget den 22. juni 2017, hvoraf det fremgår, at skønnet over udskrivningsgrundlaget i 2018 hviler på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Det fremgår endvidere, at ved efterfølgende ændringer i udskrivningsgrundlaget for 2018 neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.

For de selvbudgetterende kommuner vil efterreguleringen af indkomstkatten, herunder også kirkeskatten for 2018, som opgøres i 2020 og afregnes i 2021, blive korrigeret efter denne bestemmelse.